

EVA VERMANDEL

FOTOGRAAF

DOOR KATRIEN STEYAERT - FOTO CHARLIE DE KEERSMAECKER

MIJN OUDERS LEIDDEN EEN CONVENTIONEEL LEVEN. Maar drugs en seks waren geen taboes. Op mijn vijftiende was mijn vriendje thuis buiten gegooid. Mijn vader is bij zijn ouders gaan bemiddelen.

MIJN VADER LEERDE ME MENSEN TE NEMEN ZOALS ZE ZIJN. Hij stierf toen ik pas in Londen woonde. Hij is begraven op een donderdag maar de kerk zat bomvol, dat was een enorme steun.

GOED WETEN WAT IK WIL, IS MIJN GELUK. Op mijn tweeëntwintigste vertrok ik alleen naar Londen. Ik vond dat niet uitzonderlijk dapper, ik moest het gewoon doen. Ondertussen heb ik een appartement gekocht. Soms loop ik er rond, gewoon gelukkig te wezen. Het is *my little heaven*.

WIT IS NIET MIJN DING. Ik wil in aangename kleuren thuiskomen, zeker in een stad als Londen. In een *houseshare* had ik eens een piepkleine oranje kamer, een echte cocon. Nu is mijn woonkamer mosgroen en ivoor, tinten die zacht veranderen in het binnenvallende licht.

CONSUMEREN KOMT ME DE STROT UIT. Ik ben nochtans materialistisch. Aan een mooie tafel, een paar goede schoenen of mijn jas van Vivienne Westwood hecht ik me voor jaren. Elke zondag koop ik op de Farmer's Market producten rechtstreeks van de boeren. De grond hangt nog aan de groenten.

IK DANS ENORM GRAAG. Nu ben ik geobsedeerd door Wild Beasts, een Britse groep die seksueel geladen muziek maakt. Mijn fascinatie voor het lichamelijke sluipt in mijn werk. D.H. Lawrence heeft dat ook. Sommige van mijn vriendinnen noemen hem misogyn maar Lawrence is des mensens. Hij blijft me raken en inspireren.

IN MIJN LEVEN VERLOOPT ALLES TRAAG, maar daar geef ik niet om. Ik ben al veertien jaar bezig als fotografe, mijn carrière is geen *flash in the pan*. Door de crisis heb ik minder werk dan twee jaar geleden. Ik vreesde dat ik, net als een atleet, mijn soepelheid zou verliezen, maar het tegendeel is waar. Mijn focus is scherper, en doordat ik soms maar één opdracht per week heb, koester ik die meer.

IK ZOEK GEEN BEVESTIGING. Ik weet dat mijn werk goed is. Het kunnen tonen, daar draait het om.

MENSEN GEVEN ZICH MAKKELIJKER BLOOT IN VIJF MINUTEN DAN IN EEN UUR. Hun verdediging werkt dan nog niet. Ik fotografeer ze op tussenmomenten, vaak zijn ze dan het mooist. Ik streef naar tijdloze beelden. Met pure oppervlakte of het anekdotische heb ik last. Het is zo vluchtig dat je het meteen wegblaast.

IK BEN NIET BANG VAN CLICHÉS. Volledig origineel zijn is onmogelijk, maar de combinatie van je invloeden en visies creëert iets nieuw.

MIJN TOEKOMST LIGT IN DE KUNSTFOTOGRAFIE. De reizen en ontmoetingen voor magazines waren heel boeiend, maar ik heb al tien jaar geen grip meer op mijn agenda. Ik wil ook dieper graven, en dat kan niet altijd bij commerciële opdrachten.

IN MIJN HOOFD HEERST CHAOS. Zonder een stramien zou het fout lopen. Mijn nest, ik vecht om het te behouden. Warmte tussen vrienden en familie, dat is mijn brandstof.

KINDEREN ZIJN VOOR LATER. Misschien. Mijn Londense vriendinnen worden vaak pas rond hun 38 moeder. Eerst moet ik nog andere paden bewandelen.

—
Eva Vermandel (35) is een Belgische fotografe die woont en werkt in Londen. Ze fotografeerde Nick Cave, Tom Waits en andere grootheden en werkt voor gerespecteerde bladen als The Wire, The Telegraph en British Vogue. Haar eerste solotentoonstelling in België loopt van 1 tot 30 mei in Kunstencentrum België - Huis Hoste in Hasselt. www.evavermandel.com

